

بررسی تطبیقی دیوان امیر معزی نیشابوری با دیوان ابوطیب متنبی

نرجس سپهر نژاد

مدرس و پژوهشگر زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور واحد نظنر

چکیده

تأثیر پذیری شعرای فارسی زبان از دواوین شعرای عرب در متون کهن بسیار به چشم می خورد به طوری که شاعران پارسی گوی دانستن و از برداشتن دیوان تازیان را از جمله مباهات و افتخارات خود می دانستند. چنان که منوچهری دامغانی می گوید:

من بسی دیوان شعر تازیان دارم ز بر تو ندانی خواند: آلا هُی بصحنک فاصبحین

(دیوان، ۱۳۴۷، ص ۸۱)

امیر معزی نیشابوری از شعرای قرن پنجم هجری است، اوبه واسطه قریحه و ذوق شاعری کم نظیرش در عرصه ادب پارسی و باوجودی که شعر پارسی را بر شعر عرب ترجیح می نهاد به طرزى که خود می گوید:

نظم عجم ز نظم عرب خوب تر بود چون لفظ پاک داری و معنی پیروری

اما باز هم به پیروی از پیشگامانش از جمله منوچهری دامغانی، عبدالملک برهانی (پدر معزی)، لامعی گرگانی و .... از شاعران ادب عرب اقتباس نموده است. او علاقه بسیاری به کاربردهای جدید از زبان و ادبیات عرب داشته و قصایدی تازه ای سروده است که به لحاظ سبکی قابل اعتنا است. اقم این سطور نیز بر آن شده دو موضوعی را که در دیوان امیر معزی به لحاظ عربی و پارسی از ارزش و اهمیت خاصی برخوردار است، مورد تحقیق و پژوهش قرار دهد.

۱- بررسی تطبیقی و تأثیر پذیری دیوان امیر معزی از شاعر معروف عرب ابوطیب متنبی

۲- بررسی نام های خاص عرب از جمله شاعران، عشاق و .... در دیوان امیر معزی

کلید واژگان: بررسی تطبیقی، امیر معزی، متنبی، اسامی خاص عرب